

El laïcat del segle XXI com a "sal de la terra"

Dg, 4/10/2015 per Catalunya Religió

(Jordi Llisterri- CR/Poblet) Al final, la resposta acostuma a estar en l'Evangeli. En aquest cas, Mateu 5, 13-16: "Vosaltres sou la sal de la terra". La clausura del Congrés Laïcat XXI que s'ha celebrat [aquest cap de setmana](#) a Poblet ha estat marcada per aquest text de l'Evangeli.

Així ho resumien els organitzadors. La sal és signe d'hospitalitat en les cultures orientals; l'Església com "l'hospital de campanya" que proposa el papa Francesc. La sal per conservar aliments; com la fe que prové dels qui ens han precedit i que també cal conservar i transmetre a noves generacions. La sal com a condiment; com un cristià en el món, que hi ha de donar gust, encara que no es noti la seva presència. I el difícil punt just; si se'n posa massa mata el gust dels aliments.

És el que va treballar durant tot el dia en la [vintena de tallers](#) dels congrés. Un programa que incloïa la reflexió sobre els reptes culturals o les desigualtats socials. També diversos testimonis de la implicació dels laics, tant en el món de la pobresa com la persistent tasca dels catequistes o dels membres dels consells pastorals. I diverses eines per créixer en l'espiritualitat, des de la dansa contemplativa a la meditació.

Ser xarxa

El [manifest final](#) va relligar els propòsits d'aquesta primera experiència de Laïcat XXI. Una proposta que vol mantenir-se com una xarxa: "volem continuar sent xarxa, no un nou moviment". Es tracta de seguir amb el que ha estat el Congrés: un espai de trobada, de suport, de relançament i de reconeixement del que ja fan les persones vinculades en moviments, grups i parròquies a tot Catalunya i amb llaços amb la vida pastoral de les Illes.

Una idea comú de trobada del manifest és que "Déu continua estimant el món" tal com és. I que aquest és l'espai per "donar testimoni" i "guanyar en radicalitat evangèlica". Un món on "la lluita contra la pobresa" ha de ser "l'horitzó dels nostres compromisos i de la nostra activitat professional i laboral". Alhora, aportant "sentit" als qui "viuen buits d'esperança i d'alegria".

La proposta també passa per la renovació eclesial i espiritual, que porti a "ser més Església per servir més el món".

L'alegria a l'Eucaristia

Una segon eix del congrés també es va visualitzar en l'eucaristia final. L'alegria. Els laics han de comunicar l'alegria de l'Evangeli. Aquest és un dels missatges del papa Francesc que va remarcar l'arquebisbe **Jaume Pujol** en l'homilia. L'alegria "que ningú no ens la prendrà", i que van cantar el més de mig miler de participants de totes les diòcesis catalanes i de les Illes que finalment ha aplegat el Congrés.

L'arquebisbe de Tarragona va estar acompanyat de l'abat de Poblet, **Josep Alegre**, i dels bisbes **Francesc Pardo** i **Sebastià Taltavull**, que van concelebrar amb diversos capellans implicats en l'apostolat seglar i moviments. **Joan-Enric Vives** és un dels altres bisbes que també va estar a Poblet durant bona part del Congrés. A l'acte final també hi va assistir el director general d'Afers Religiosos, **Enric Vendrell**.

Pujol va remarcar "el gran llevat" de "generacions i generacions" que s'acumula a Catalunya: "ser sal de la terra i llum del món és el que l'Església que pelegrina a Catalunya us demana a tots vosaltres". També citant el papa va insistir que no es tracta "d'un compromís intraeclesial", sinó de ser "enviats arreu, a totes les perifèries, com li agrada al papa Francesc, especialment en el món social, polític i econòmic". Un compromís que passa per "no ser cristians aïllats". "Si el nom és cristià, el cognom és Església", va afegir.

Com en altres moments del congrés, l'arquebisbe de Tarragona també va recordar la [recent cita](#) del papa Francesc als Estats Units, quan va afirmar que "el futur de l'Església reclama ja des d'ara una participació dels laics molt més activa". I que "això requereix creativitat per adaptar-se als canvis de les situacions, transmetent el llegat del passat, no solament a través del manteniment d'estructures i institucions, que són útils, sinó sobretot obrint-se a les possibilitats que l'Esperit ens descobreix i mitjançant la comunicació de l'alegria de l'Evangeli".

L'arquebisbe ho va resumir dient que això és "el que hem vist aquests dies, aquesta alegria i aquesta esperança en el nostre cor". Una celebració final on els símbols i una cura especial en la música i els cants -que no es dona en totes les celebracions- van servir per aglutinar el contingut i marcar el to del Congrés.

[\[Podeu veure les fotos del Congrés aquí\]](#)